

Det är syndigt att vissla.

"Vissla inte i min smedja, för då kommer det orena andar
i bäljen". Så sa' en smed i Frö. Han var religiös.

3104

Det finns en gubbe i Stenåsa -- Gustav-Petter -- han gav sej
då sjutton på att det hade nån verkan så där. Han hittade en
näsduk där de va ve de e där vägen går ner, där
Häradsvägen går ner: jag tror där är en sjögata ner där vid
Häradsvägen, där den kommer ut till Brunnby från Resmo. Å han
hittade en näsduk där, å den var full med en del fläckar. Men
det tänkte han inte så vida på. Han tog hem den, å kann en
tän^k att han blev precis full med bölder. Det var en som hade
lagt en näsduk, som han hade droppat av bölderna på.

Hultberg, Vickleby.

d. 2.6 -30.

Harläpp uppkommer av att modern ser läppen på en hare, när hon är med barnet. För den skull så skär man av hosen på harrarna, när man har skjutit dem.

3104

Stina Högström, när hon begrovs, så skickade de med henne en full snusdosa i graven.

I Norra Möckleby har de hittat en flaska med brännvin på kyrkogården (i en grav).

- - - vi skrämde honom ofta när han gjorde likkistor, för när han gjorde kistor, så hade han för sej att han ville inte sluta förr än han hade dem färdiga. (när meddelaren var pojke, så brukade han & hans lekkanräter skrämna en skickare, som gjorde likkistor. Den gäbben trodde att det var spökeri).

Två pojkar låg nere vid sjön en natt. Det var på östra Öland.
Då kom de in te dom på natten. Det var tre som hade drunknat.
De hörde hur det blaskade i skorna på dom. De talte om var de
låg. Men vinden ändrade sej, så de vände å drev ut till sjöss
igen.

Jag tror att de var från Stenåsa å att det var mor som talte
om det.

3104

Aug. Nilsson, Vickleby.

d. 21.7 1930.

Det var en på östra Öland, som skulle ha vatt i kompakt med **3104**
sjöråt. När de var ute på sjön, med sina båtar, å såg att
han gav sej i land; så gav sej de andra i land också, för de
förstod att det skulle bli oväder.

Mellan Kallstad å Lenstad, sa de att det var bäst att gå me-
dan det var dager. Jag tror att det var en som hade gått ur
tiden för tidigt, å så var hon där så länge hon skulle ha le-
vat annars. Det var en kärng som arbetade åt henne. Fröholm
talte om det. Hon spann, men hon fick inte väta på tråden.
Hon blev så rik så att